

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΕΚΑΤΙΑΝ

“Θρα τῶν Πατρῶν. Ὅτι Ανανεοῦται ἡ σύμβασις μὲ τὴν Γαλήνην, τὴν Σταθερότητα, τὴν Δημιουργίαν. Φορεύς των δὲ Κωνσταντένιος Καραμανλῆς, δὲν εὐαγγελίζεται τὸ θαύμα. Τὸ ἔχει ἥδη πραγματοποιήση. Καὶ δὲν ξητεῖ, τώρα, παρὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὀλοκληρώσεως. Τὴν τυπικὴν ἔγκρισιν τῶν καλπῶν, ποὺ οὐ πειράλλει ἡ κοινοβουλευτικὴ δικονομία. Διέστε τὴν οὐσιαστικήν, τὴν ἔχει ἥδη ἐξησφαλισμένην. Τὴν ἔχει, ἀφ' ἧς κατώρθωσε νὰ ύποταξῇ, εἰς τὸ πάθος τῆς θυνικῆς ἀνορθώσεως, τὴν λαέλαπα τῶν συνησπισμένων ἀντέξοοτήτων. Μέαν τρομερὰν λαέλαπα, εἰς τὴν διοίσαν πανικοβλήτων ἀντιπάλων μακινόμενα πάθη προσέφεραν ἀδιστακτον ἐπεικουρέαν. Τὴν ἔχει, ἀφ' ἧς νομοθέτην, καθορέζουντα τὸν σκοπὸν τοῦ δημοσίου του δίου, κατέστησε τὸ συμφέρον τοῦ "Ἐθνους. Τὴν ἔχει, ἀφ' ἧς ἔταύτισε τὸ πολειτικῶς ζῆν μὲ τὸ ύπηρετεῖν. Καὶ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ, τοῦ ύπηρετεῖν τὴν ἀνάγκην τοῦ Συνόλου, ἀπομονωμένην ἀπὸ κάθε δεσμὸν συναισθήματος, σκοπεμότητος ἢ κομματικῆς ιδεοτελείας, ἀνεδείχθη ἀπαράμελος, μοναδικὸς καὶ ἐκπληκτικὸς ὁ Κωνσταντένιος Καραμανλῆς. Διακονεῖ εἰς τὸν δωμὸν τοῦ Λαοῦ, δῶπος οἱ πρώτοι Χριστιανοὶ εἰς τὸν δωμὸν τῆς Πίστεως. Μὲ τὴν ίδεαν ξέντασιν. Μὲ τὸν ίδειον παλμὸν ἀφιερώσεως. Μὲ τὴν ίδειαν ἀγνότητα. Λιγ' αὐτὸς καὶ ἡ νέκη του εἶναι πλήρης καταδιρκής...”

νη τὴν θέσιν του εἰς τὸν δημιουργόν. Καὶ ἐδη-
μεούργησεν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς Κρά-
τος λογικόν, ἔντεμον, δίκαιον καὶ ἀποδοτικόν.
Ἐθεσεν ύπὸ ἀπαγόρευσιν τὴν ἀσυνχρησίαν τῶν
δοκησισόφων. Καὶ ύπὸ διεγμάτων τὰ παραπλα-
νητικά φιλούτεχνατα τῶν δημαρχών.
·Τρόπος διεγμάτων. ·Αλλὰ πῶς; Δέν ἔστι τε
τὸν ἀστυφύλακα ἔξω ἀπὸ τὴν κοιρατικὴν θύραν
τῶν ἀριστοτεχνῶν τῆς πολιτεικῆς χρεωκοπίας.
·Ἔστειλε τὸν ἰδικόν του ἀδρόν, διηρθρωμένον
μὲ στερεούς ἀρμούς, σύμμετρον πρὸς τὰς ἀνάγ-
κας καὶ τὰς δυνατότητας, προγραμματισμένον.
Καὶ τοὺς συνέτριψε μὲ τὴν ὑπερήφανον σειμόντη-
τα τοῦ γεννατού χαρακτηρού του καὶ τὴν συναρ-
παστικὴν εὐγλωττίαν τῶν ἔργων του. ·Εργῶ,
ποῦ, ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν, ἐπικνοῦντο καὶ πα-
ρετάσσοντο καὶ ἐσχημάτιζαν ἀντεξυγέναν χαρᾶς,
διὰ νὰ περάσουν ἐν μέσῳ αὐτῆς τὸ μεγαλεῖον
καὶ ἡ εὐημερία μετάς ἀνανεωμένης Πατρίδος.
Τῆς Πατρίδος μας, πλημμυρισμένης ἀπὸ τὸ
γαλανὸν φῶς τοῦ ὄνειρου καὶ ρυθμισμένης μὲ
τὸν παλμὸν τῶν σημαντικωτέρων περιοδῶν τῆς
ἱστορικῆς ἀκμῆς.

αγηρατέ, προνομιειούχος ἀγαθῶν Μαιερῶν, ἀφοῦ
οὖν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Κωνσταντίνου Κα-
πηλανλῆ. Διεότε, δόσονδή ποτε καὶ ὅν ἀκόμη δὲν
οικοθῆ ἡ προοπτικὴ τοῦ χρόνου, εἶναι σπανία
ερίσθιος ἀνόδου. Ποία δραγες ἔξ οὐλων τῶν
ρετῶν τοῦ Ἡγέτου ἐπέτυχε τὴν ἀνοδὸν; Νο-
μέζοιμεν, πρωτεστως, ἡ ἔξαρσις καὶ ἡ λεθεντιά
ἥς ψυχῆς. Αὖν διευθύνει μόνον μὲ τὸν νοῦν.
Συγκυνθερνήτην ἔχει τὴν καρδίαν. Καὶ ἔτσι ἔξη-
εται, διατὰ τέλειον εἶναι τὸ ἔργον του. Ὁ
διοις ἡτο πρωτεισμένος νὰ τὸ ἐπιτελέσῃ. Σύλ-
ηψις καὶ ἐκτέλεσις, ὄρματεσμὸς καὶ ἐφαρμο-
ή, προοπτικὴ καὶ ἐναρμόνισις —εἰς πολὺν σύμ-
πτωσιν ἀστόρμφου, δωρικῆς, αὐτόχρονα κλασ-
ικῆς τελειότητος! Τὸ μέτρον καὶ ἡ ἐνάργεια,
η δύο ἀχώριστοι συνεργάται του. Καὶ ἐπάνω
πὸ δλα, ἐστία, ποὺ κρυτεῖ τὴν ἐντολὴν τοῦ
θυνικοῦ πεπρωμένου, ἡ Ἀρετή. Αὐτή, ποὺ
εἰς χεῖρας τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, ζλ-
ιώτε γίνεται ἀνημιμένη δίλεις τὸν μαραθώνειον
πόνων Ἐλληνικῶν αἰώνων καὶ ζλιώτε πυρένη
ομφατά εἰς τὸν ἀγῶνα ἐιαντίον πάσης ἐπιδου-
λης, ποὺ ἐνσυνειδήτως ἡ ἀσυνειδήτως καρα-
βανεῖ.

ὅταν ἡ οἰκονομικὴ ἀποκατάστασις, εἰναὶ εἰλικυστήρ, μὲ τὸν ὅποῖον δῆλοι ἀνεβαίνουν ὑπὲ τὴν εὐημερίαν; Πρὸς τέ, ὅταν ἡ κοινω-
νὴ ἀλληλεγγύη, ἡ φιλαγροτικὴ πολετική, ἡ
ρεμναὶ διὰ τὸν ἐργάτην καὶ τὸν μισθωτόν,
οὐν γένη δυνάμεις, ποὺ δὲδουν πτερά;
· Αλλὰ δὲν κάμινομεν σήμερα ἀριθμητικήν.
· Τέ άναλύομεν πεπραγμένα. Απλῶς ἐνθυμού-
θα καὶ μετροῦμεν. Μετροῦμεν τίτλους καὶ
γυνήσεις. Τὰς ἔγγυήσεις αὐτάς, τῶν ὅποιων
ινος φερέγγυος καὶ ίκανὸς κομιστής εἰναι
εῖνος, ποὺ τὰς ἔχεισφάλισε καὶ τὰς κατωχύ-
σειν ίκαντι τοῦ λιβέλλου, τοῦ ἐμπαγμοῦ καὶ
ς κενολογίας, ποὺ συνειστᾶ ἡ δῆθεν Ισχυρὰ
μέρδα τῶν ἀντιπάλων. Αὐτῶν, οἱ ὅποιοι
οὺν θέσῃ ἀπλῶς εἰς ἀργέαν μέχρι τῆς 29
οῦ μηνὸς τὰ μέση καὶ τὸν ἀλληλοσπαραγμόν.

* * *

‘**Η Πόλις** όλούκληρος, ή **Πόλις** αυτή, που
ίντοτε έχει χαριτετηση τούς δέξιους της **Πατρέ-**
ος, συνωστίζεται σήμερα κάτω από τὸν ἔξω-
ην, από τὸν δρόον θὰ διλήσῃ ὁ κ. **Καρα-**
κληῆς.’ **Ανανεώνται**, δπως ἐν ἀρχῇ ἐσημειώ-
θη, ή σύμβασις, ποὺ καταγράφεται μὲ τὴν συνε-
ίσην καὶ ἐπικυρώνταις μὲ τὴν ἑθνικὴν **ξέαρσην**.
ἀλλὰ δικούση... **Καὶ** ἔπειτα..., “Ἐπειτα ή ἡ ζητη-
ούσα γῆ, ή ἵσχη, χείμαρρος πίστεως, αἰσιοδοξεῖ-
ται; καὶ ἐμπιστούσηντος ἐνθουσιώδους, θὰ ἔχει θῆ-
ψη; ἔχει θῆψη ὡς δόνησις, ὡς ἀντέλαlos πατείνος.
ἀλλὰ νά απλώση παντοῦ τὴν ἀλήθειαν τῆς λαϊκῆς
ευηγγορίας, ποὺ οὐσιαστικῶς έχει ἐκδοθῆ. **Τὴν**
αλήθειαν τῆς δεκαετίας **Καρακαλῆ**, πρὸς τὴν
ποιόν προχωρούμεν. **Τὴς** δεκαετίας, δηλαδή,
οὗ “**Εθνοῦς** καὶ τοῦ μεγαλείου του.

ΤΕΡΜΑΤΙΖΩΝ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

**Ο.Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΑΗΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΕΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΠΑΙΡΑΣ
Η ΠΟΛΙΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.
ΜΟΝΟΝ Η Ε.Ρ.Ε. ΘΑ ΔΩΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΧΟΥΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ**

τρών εύρισκεται κυριολεκτικῶς εἰς γενικήν κινητοπόίησιν, ἐπιφύλασσουσα μίαν ἀνεύ προηγουμένου παλλαϊκήν υποδοχήν, εἰς τὸν ἀφικνούμενον σήμερον ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Κ. Καραμανλῆν, δὲ ὅποιος θά διμιλήσῃ πρὸς τὸν Πατραϊκὸν λαὸν τὴν δην. μ. μ. εἰς τὴν πλατείαν Γεωργίου Α' ἀπό τοῦ «φουσιγιέ» τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου.

Τὸ γενικὸν θέμα συζητήσεως; τῆς χθεσινῆς ημέρας εἰς τὴν

τῆς ΕΡΕ, τόσον εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὅσον καὶ εἰς τὴν ὑπαίθρον, ἀπὸ ημερῶν ἥδη ἔχει σαφῶς ἐκδηλωθῆ, εἰς τρόπον ὡς τε νὰ ἐμβάλῃ εἰς καταφανῆ πλέον ἀνησυχίαν τοὺς ὑποψηφίους τῶν ἀντιπάλων πρός τὴν ΕΡΕ συνδιασμὸν.

“Η ὅλη κίνησις καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῆς χθεσινῆς ἡμέρας τό

λεων, ἡ δόποια εἶχε κατακλυ-
σθῇ ὑπὸ χιλιάδων λαοῦ, δ. δ.
ποίος ἔκρατει πινακίδας μὲ
τουνθῆματα, ὡς «ΕΡΕ, ἐργα—
λαστάχεια», «γαλήνη καὶ πρό-
σθισ» κλπ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς
ΕΡΕ ώμιλησεν ἐπὶ μίαν ὥρα,
περίπου, ἐνῷ ἡ ἀτιμόστραιρα
ἔσειτο ἀπὸ ἐκδηλώσεις ἐν-
τούσιασμοῦ καὶ δ. κ. Καρχ-
μανλῆς διεκόπετο ἀπὸ ζητω-
κραυγᾶς καὶ συνθῆματα.

Μεταξὺ ἄλλων δ. κ. Καρχ-

»Κλείσθε εις τὰς κάλπας
διὰ νὰ ἀναδείξετε τὴν κυβέρ-
νησιν τῆς χώρας καὶ δοῦ μό-
νον αὐτό, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δώ-
σετε χρήσιμον κυβέρνησιν.
Γνωρίζετε τὰ κόμματα, τὰ
ὅποια θὰ διεκδικήσουν τὴν
ψῆφον σας κατὰ τὰς προσε-
χεις ἐκλογάς.

IPIN IR

χρονινά μερικές ιστικές μισθογραμματισμού σα την αυτοεγκαταλείψι ή του άνηλικου πειρασμού έδιστακτο τον κυβίσματό

περάσουν ἀπὸ κάποιο ζωγραφικὸ χρωτήρα. Οἱ Ραφαῆλοι ἢ ὁ Ρούμπενς θὰ μποροῦσαν νὰ παραλέψουν αὐτὴ τὴ λεπτὴ σιλουέτα καὶ μὲ κόκκινα χρώματα νὰ τὴν ἀποθανατίσουν πάνω σὲ μεταξωτὴ βεντάλλια. Ναι! Αὐτὴ τὴ λεπτὴ καὶ ἀγνὴ μορφὴ ποὺ θὰ πρέπει νὰ τὴν πυρπολῆ τὸ ρίγος τῆς πρώτης ντροπῆς, τὴν εἰδα σ' ἔνα ἀπόμερο σοκάκι, μέσα στὸν ἐρωτικότερο στροβίλισμό της, νὰ παρουσιάζῃ ἔνα συμφύμα δύμορφᾶς καὶ χυδαίτητας.

Τὸ ἀχαλίνωτο αὐτὸ πανηγύρι, ὅλη ἡ σκιτίνα ἕκείνη τῆς ἐρωτι-

κῆς ἐκδήλωσης μὲν ἔκανε νῦν σκεψθῶ μὲ τρόπο ἀνησυχαστικό. "Ητανεν δέν ήτανε δικατρών ἐπών. "Ητανεν ἔνα εἰδος ἀσταμάτηης τρέλας, πού δέν ἔγνωρίζε την προτίμηση. "Ητανε στην ἑποχῇ τῆς ἀδηφαγίας, πού δραπέξει δι τι περνάει ἀπό τη γωνιά τοῦ δρόμου της. "Ητανε η ἡλικία, πού δέν ἔρει οὔτε ἀνώτερα οὔτε κατώτερα σημεῖα και είχε μέσα της μιὰ πανερωτική διάθεση, πού τὴν ἐσπρωχε νὰ ψαφρύνῃ σ' ὅλες τῆς ἀκτές, ώς και μέσα σὲ ἀνάκατα νερά.

"Η εἰκόνα αὐτή μοῦ θύμισε κάποιες χαλκογραφίες τοῦ δεκάτου διάδου αἰώνα. Μοῦδωσε μὰ διπὸ αὐτές τῆς σκηνῆς ζωγ-

τανεμένη μὲ τὴν ἡδυπαθή σκανδαλιστικότητά της. Και ἡταν καταπληκτικό τὸ πώς ἡ λιλιπούτεια ἐκείνη ὑπαρξῇ εἰχε ἔνα ἐρωτικό στομάχι στρουθοκαμῆλου. Στὴν περιοχὴν τοῦ αἰσθησαμού της δούλευαν ταυτόχρονα δυο ἄπληστοι νεαροὶ λαϊμαργοί. Δέν μπορῶ νά κάνω ειδικά —

εἰδική οὐσταση γιὰ τὴ μικρὴ ἔ-
κεινὴ ζαρκαρδίσια ὑπαρξη. Δέν
μπορῶ νὰ πῶ, ὃν ἡταν παρθέ-
νος.

Δὲν ἔρω ὃν ἡταν ἀγνή, οὐ
τε ὃν ἡταν καλοσαναθρεμένη.
Ἐκεῖνο που ἔρω, εἰναι δότι οἱ
δύο νεαροὶ εὔρισκαν σ' αὐτήν,
τὴν ἐναρκωμένη πλώση τοῦ
ἀντιθετοῦ φύλου. Ἡ φύση ει-
χε σηχηματίσει τὸ κοριτσάκι
πρόχειρη γυναικι γιὰ νὰ
προλάβῃ νὰ ἴκανοποιήσῃ τὰ
γούστα τὰ ἀχαλίνωτα τῶν
ἀγοριῶν, σιὸ δρωτικό τους
πανηγύρι. Τὰ δύο ἀρσενικὰ ἔ-
κεινα ζῶν, φλεγόμενα, εἰχαν
ἐπιτεθῆ σ' αὐτή τὴν μικρὴ μονά-
δα, ὑπολογίζοντας στὴν γυναι-
κεία της πολλαπλότητα. Και εἰ-

ραστάτις τοῦ κ. Καραμανλή
καὶ δὲ λαδός αὐτῆς μὲ πηγαλία
ἐκδηλώσεις δίδει μίαν ἀπάντησιν εἰς δόλους ἐκείνους, οἱ
ποῖοι δέλλουν κατὰ τοῦ ἀντι-
νεωτικοῦ προγράμματος τὸ
ΕΡΕ καὶ τοῦ ἡγέτου αὐτῆς.
Εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ τοι
Πελοποννήσου συντελεῖται με-
τερηγηκή ἐπανάστασις ὑπέρτιτη
ΕΡΕ, διότι γνωρίζει ὅτι μόνον
δὲ κ. Κ. Καραμανλῆς δύναται
νὰ τὴν διλοποιήσῃ. Καὶ
γνωρίζει αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτί-
χιῶν τῶν 6 ἑτῶν, ἡ συνέχια
τῆς δόποικας μέχρι τῆς ἐπιτί-
ξεως τοῦ τελικοῦ σκοποῦ, ἐ-

σχύεται πλήρως. Διότι εἰς τὸν ρον. «Ενα παραλήρημα τισμοῦ καὶ πίστεως για χαρακτηριστικὸν στοιχεῖο σημειρινῶν ἐκδηλώσεων τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ. Τὴν 11.40' ἔφθισε Τρίπολιν. Κατὰ τὴν μήνας ἔτυχε μιᾶς ἐντάκτης μῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τοῖκους τῶν ἐπὶ τῆς ἀρτηρίας χωρίων, εἰς Μύλους είχε στηθῆ ἀψιτί, μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «ρηγᾶς εἶναι δικός σου. τιζομεν τὸν ἀναιμορφω 'Ελλάδος». Ο χ. Καρχιμανῆς

**ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΙΧΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΙ ΛΑΪΚΑ ΜΕΤΩΠΑ**

»Περὶ τῆς ΕΔΑ δὲν θὰ σᾶς ώμιλήσω, διότι δὲν δύναται νὰ γίνη λόγος περὶ αὐτῆς. Θὰ σᾶς δημιλήσω δύμας διὰ τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου. Είναι γνωστὴ ἡ ἴστορία τῶν κομμάτων, κατά τῶν, τὰ δυνιὰ ὑπηρέξαν παλαιότερο τοῦ ἰδικοῦ μου. Εἰς τὰ σφύλατα τοῦ παρελθόντος προσετέθησαν καὶ τὰ μεταπολεμικά τοιαύτα. Τὸ διαρύτερον ἔξ αὐτῶν ὑπῆρχεν ἡ συγκρότησις λαϊκῶν μετώπων τὸ 1954 καὶ τὸ 1956, γνωρίζετε δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν σφραγίδων αὐτῶν. Η ΕΔΑ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ἥθικήν ἀπομένων καὶ ἀσανύθη εἰς δι-

μονωνταν και εποχηση, εις τα
ρος των κομμάτων του Κέν-
τρου.
» Η ΕΡΕ, δὲν ου πηρέεν,
διπως ίσχυρίζονται οι άντιπα-
λοι της, στρατολόγος τοῦ κομ-
μουνισμοῦ. Αντιθέτως, τὰ
κόμματα τοῦ Κέντρου ου πηρ-
έαν οι προαγωγοί του καὶ
τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ
γεγονὸς δι τοῦ δὲν ἐπῆγαν διπα-
λοὶ τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἀριστε-

ρόποιαν εἰχον τὴν τιμὴν νὰ κυ-
βερνήσων τὸν τόπον αὐτὸν»
Ακολουθῶς δ κ. Καραμα-
λῆς ἀνεφέρθη εἰς τὰ ἔργα τῆς
κυβερνήσεώς του καὶ τερμα-
τίζων τὸν λόγον του, ηὐχαρ-
στησε τὸν λαὸν τῆς Τριπόλε-
ως διὰ τὴν ου ποδοχήν, τὴν
ποίαν τοῦ ἐπεφύλαξεν, ἐν
μιριόστομος ἡκούετο ή χρη-
γή: «Εἰμεθα δηλοι μαζί σου

Την 3.30 μ. μ. δ. κ. Καρμανλής μετά τοι κ. Κανελλόπουλος ανεγώρησαν διά Σπάρτην, υπό τάξ ειδικούσιων δεκτηλώσεις του λαού της Γραπτού πόλεως. Καθ' δήην τὴν δούροιμήν οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδόμεστων χωρίων ἐπευφῆμησαν τὸν κ. Καραμανλήν, ἐνώ γε γιδεῖς τὸν ἔρραινον μὲν ἀγνοοῦσι. Τὴν δην μ. μ. δ. ἀρχηγὸς της Σπάρτης ὅπου τὸν ὑπεδέχθη μία σύνεχεια εἰς τὴν δην σειρά